

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

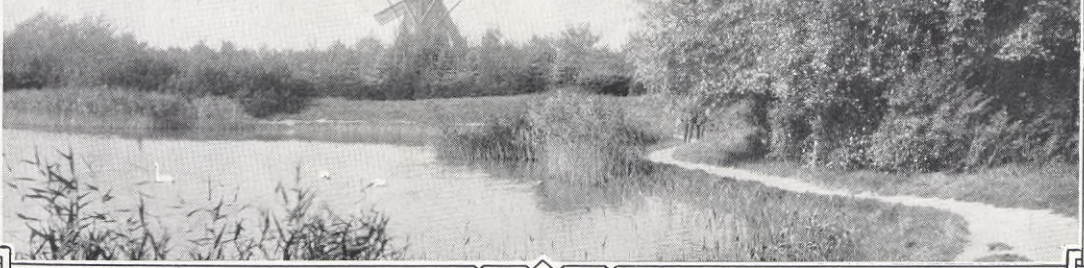
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

MOTIV FRÅN MALMÖ SLOTTSPARK. — AMATÖRFOTO.

14:DE ÅRG.

DEN 15 JUNI 1913.

N° 37.

All läkekunnighet har ursprungligen varit konst. Fortidens läkare hade i trångaste rummet läkare-*"blicken"* och läkare-*"handlaget"* att tacka för de framgångar som vunnos. Särskildt gällde det sistnämnda om kirurgerna och det dröjde ett godt stycke in i sistförflutna århundrade, innan kirurgien tillerkändes jämbördighet med den inre medicinen. Ännu lägre ned på rangskalan än kirurgien stod tandläkarekonsten, till hvars utövande flertalet af de regelrätt utbildade läkarna oftast höllo sig för goda, där ej nödtvånget det fordrade.

De sista årtiondena har allt detta förändrats. Kirurgien har med den moderna aseptiken ryckt upp till ett af läkarens förnämsta hjälpmedel. Och en djupare insikt i matsmältningens fysiologi har uppenbarat den oerhörda betydelse för hälsan, tuggapparaten har, och därmed äfven gjort tandläkarekonsten till ett på helt annat sätt än tidigare uppskattadt yrke. I sin ordning har detta återverkat på denna konsts utöfvare, och gång på gång ser man bland dem personer, som lagt i dagen verkligt hög, vetenskaplig förtjänst. Så vidt vi kunna erinra oss, har det dock icke förr än i år inträffat, att en tandläkare af något af våra svenska universitet kallats att utan prof — *"honoris causa"* — mottaga medicinska fakultetens högsta utmärkelse — doktorsgraden.

Anders Julius Billing är född i Kristianstad den 3 Juli 1857. Sin mogenhetsexamen aflade han redan 1877, medan det däremot dröjde ända till 1891 innan han gjorde från sig tandläkareexamen. Tretton år senare kallades han till ordinarie lärare i protéslära och tandreglering vid tandläkareinstitutet, där han aflit sedan dess (1904) med framgång verkat.

Julius Billings lifsgärning hör icke till dem, som af sig själfva göra sig påminna. Med stilla okuflig energi — skrifer en f. d. lärjunge — har Billing emellertid som en framstående vetenskapsman och praktiker utträttat storverk på ett område, dit den stora allmänheten så godt som aldrig har anledning kasta en blick. Det händer nämligen, att tandläkarens hjälp understundom påkallas för afhjälpan af vida svårare skador och defekter än sådana, som lite hvar numera vant sig att räkna till de oundvikliga, men öfverkomliga svårigheterna här i lifvet. Elakartade sjukliga förändringar i öfver- och underkäken kunna nämligen nödvändiggöra operationer, som utan att höra till kirurgiens svåraste likväl genom sina följder kunna räknas till de mest ingripande; särskildt borttagandet af ett större parti af underkäken och i all synnerhet dennas fullständiga aflägsnande är en operation af den beskaffenhet, att de medmänniskor, som nödgas underkasta sig densamma, äro att hänföra till de beklagansvärdaste bland varelser. Många framstående kirurger ha till och med ställt sig tvekan inför sådana fall om de ansett operationen i och för sig både utförbar och nödvändig för räddandet af den sjukes lif — så hjälplöst och värdelöst har det lif syntts dem, som genom ett dylikt ingrepp skulle bevaras åt den lidande.

Det är framför allt på detta område Billing gjort sin stora insats. Från trefvande försök att uträtta något för medmänniskor i den förtviflade belägenhet, som genom operation af detta slag uppstår, har det nu kommit därhän, att många sådana

fall kunna behandlas med jämförelsevis godt resultat. Och förnämsta förtjänsten häraf tillkommer Billing jämte en fransk och några tyska läkare samt en tysk kirurg. *"På detta område"*, skrifer en tysk fackman, *"kunna få täfla med honom"*.

Sedan omkring 20 år tillbaka har Billing oförtrutt arbetat på framställandet af metoder för käkersättningar äfvensom för ersättning af medfödda gomdefekter. På det senare området har han liksom på det förra bringat klarhet i flera hittills olösta frågor. Billings styrka ligger däri, att han ställer sig på vetenskaplig grund och med målmedveten energi arbetar sig fram till den enklaste och på samma gång sinnrikaste metoden för hvarje särskildt fall.

Sina vetenskapliga forskningar och praktiska erfarenheter har han sammanfattat i tre omfattande band, som hvart och ett vid sitt framträdande väckt stor och berättigad uppmärksamhet öfver hela den vetenskapliga världen. En tysk granskare har om dem yttrat, att de utgöra *"en prydnad icke blott för den svenska utan för världslitteraturen, i hvilken de intaga en hedersplats"*. Hvad Billing under mångårigt mödosamt arbete frambragt, har nu, när det i fullbordadt skick framlagts, riktat uppmärksamheten på svensk odontologisk forskning på ett sätt, som tidigare torde varit utan motstycke.

Meningarne äro därför ej heller delade därom, att det var en välförtjänt utmärkelse, när Karolinska institutet vid sitt förra läsårs slut och den då afhållna promotionen kallade Julius Billing till medicine hedersdoktor.

Af sina kolleger har han tidigare kommit i åtnjutande af alla hyllningar, som stått dem till buds. Han är sålunda hedersledamot såväl i Svenska Tandläkaresällskapet som i Odontologiska föreningen. Svenska läkaresällskapet har tidigare valt honom till ledamot och i Dansk Tandlægeforening är han korresponderande medlem. Vid den stora internationella tandläkarekongressen i Berlin 1909, som bevistades af icke mindre än 6,000 tandläkare från alla håll i världen var Billing en af de få, som erhöillo silfvermedalj med diplom vid den i sammanhang med kongressen anordnade utställningen.

Med anledning af promotionen blef Billing föremål för en mängd hedersbetygelser. De studerande vid tandläkareinstitutet uppvaktade honom med tal och adress. Telegram ingingo från Svenska tandläkaresällskapet, Sveriges tandläkareförbund, Göteborgs tandläkaresällskap och Älfsborgs läns tandläkaresällskap förutom från en mängd enskilda kolleger och tacksamma patienter. Odontologiska föreningen telegraferade:

"På promotionsdagen en hälsning från Odontologiska föreningen."

Med stolthet inför den hedersbetygelse, som kommit hedersledamoten och läraren till del, med vördnad och tacksamhet inför det arbete, som ligger här bakom.

Efter promotionen var dr Billing inbjuden till en festlig kollation på Hasselbacken, där han hyllades af flere hufvudstadskolleger, representerade af Svenska tandläkaresällskapets ordförande, af Sveriges tandläkareförbunds ordförande, af Nationalföreningen för munhygienens befrämjande samt af lärarekamrater vid tandläkareinstitutet.

När *Emil Sjögrens* första sånghäften omkring år 1880 utkommo från trycket möttes de af en viss häpnad såsom något nytt här ej förut känt eller hört i romanssång. Våra föregående romanskompositörer, Lindblad, Josephson, Söderman — nu vordna klassiska — hade ännu romantikens syn på lifvet. I Sjögrens toner åter sjöd det brusande lifvet själf, en ny tid bröt här fram liksom i så många andra konstgrenar i detta genombrrottets årtionde, och man stod inför ett ännu opröfvadt skede i den svenska tonkonsten.

Något senare när hans tre underbara violinsonater tid eiter annan sågo dagen, förbyttes den tvekan inför ett okänt snille som alltid förefinnes, till den beundran som sedan följt Sjögrens hela tonkonst och gjort isynnerhet hans sänger älskade och sjungna af hela det musikaliska Sverige.

Hans violinsonater och pianostycken äro i lika mån vår särskilda egendom, om de också ej så ofta blifva hörda till följd af att endast en fullmogen konstnär kan utföra dem i speciifikt "Sjögrensk" anda.

Af kompositioner från Sjögrens tidigare skede må utom violinsonaterna nämnas de förtjusande pianocyklarna "Eroticon" och "På vandring", (den senare orkestrerad af Tor Aulin uppförd äfven några gånger i Tyskland), af sänger de båda "Tannhäuser"-samlingarne ur Drachmanns och Julius Wolffs "Tannhäuser", "Molnet" (Heidenstam) den humoristiskt-grasiösa Balladen "Fogden på Tenneberg", (Scheffel), större maskörer med orkester m. m.

Särtecknen på Sjögrens så individuella tondiktning äro de lidelsefulla Temata, ofta byggda på folktonens grund, inspirationens höga flykt, den glänsande pianoatsen, den grandiosa ackordbildningen tillika med en stor fond af humor och lekande gratie.

Utom den väckelse hans kompositioner utgjorde för den allmänna musikuppfattningen, blef Sjögren äfven en mäktig be-rrämjare af den svenska musiken genom den förebild han gaf den begåfvade skara unga tonsättare som i rask följd här uppstått och för hvilka han visat vägen till den nationella grund på hvilken vår modernna tonkonst i allmänhet är bygd, liksom han äfven

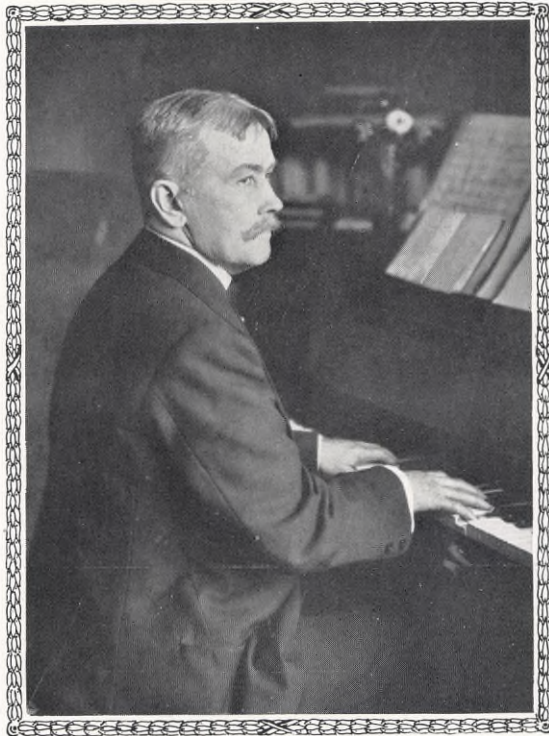

Foto. Blomberg. Sthlm.

Klische: Bengt Silfversparre.

60 ÅR DEN 16 JUNI 1913.

öppnat synkretsen mot friare vidder.

Bland S:s senare kompositioner märkas en fjärde och femte violinsonat, en cellosonat, 6 hymner och psalmer, samt betydande sänger till text af J. Gernandt-Claine, bland hvilka kan nämnas "Valsen med Sorgens kavaljer".

Sjögren tillbringade de senare åren en stor del af vintern i Paris, där han blifvit fullt lika förstådd och uppskattad som hemma, och har just i dagarna återkommit från detta "världens centrum". Äfven Tyskland tillgodogör sig fullt hans diktning, och på de "Svenska musikfesterna" därstädes stå hans sänger gifvetvis alltid på programmen.

Vi bringa Emil Sjögren ett varmt tack för hvad han gifvit och fortfarande gifver af fin och nobel, väckande konst!

Till de hittills som uteslutande manliga ansedda och männen ensamt förbehålla yrken det våra dagars kvinnor lyckats tränga fram och öppna för kvinnlig företagsamhet, hör sedan kort tid äfven advokatyrket. Banbryterskan på detta område är fröken *Märta Björnbom*, som efter vid Stockholms högskola bedrifna studier och där aflagd juris kandidatexamen egnat sig åt advokatverksamhet och i dagarne handlagt sitt första mål vid Stockholms rådhusrätt. En af de kvinnliga studenter, som samtidigt med frkn B. studerat juridik vid Stockholms högskola och nyligen tagit sin examen, ämnar likaledes egna sig åt advokatyrket.

Foto. Blomberg. Sthlm.

Klische: Bengt Silfversparre.

FRÖKEN MÄRTA BJÖRNBOM, Sveriges första kvinnliga advokat.

Med detta nr avslutas följetongen "Den förbjudna frukten". — Nu som alltid har äfven denna H. S. D:s romanföljetong mottagits och följts med odelad tillfredsställelse och stort intresse. Vi göra nu ett kort sommarafbrott innan vi börja en ny följetong, men lämna vår läsare full ersättning med motsvarande ökning i utrymmet för längre och kortare berättelser.

Red.

Foto Francis, Göteborg
FRÅN DET TREDJE ALLMÄNNA SVENSKA KEMISTMÖTET I GÖTEBORG DEN 6-8 JUNI.

Tredje Allmänna Svenska Kemistmötet har under ordförandeskap af fil. dr. Gustaf Ekman den 6-8 juni hållits i Göteborg, med Chalmerska institutet som samlingslokal. Mötesprogrammet har utom föredrag och diskussioner öfver fackliga ämnen upptagit besök vid ett antal industriella anläggningar.

Svenska järnvägsmännens hvilohemsförening har i dagarne haft glädjen öppna sitt första hvilohem, det fäcka "Fredensborg", härligt beläget vid den vackra sjön Gissen i Wimmerby socken, Småland. Utom den stora välvärdade trädgård, som omgifver den präktiga villabyggnaden, hör till stället hagmark och en skogbevuxen ö, inalles 14 tunnland. Hemmet har plats för 22 gäster.

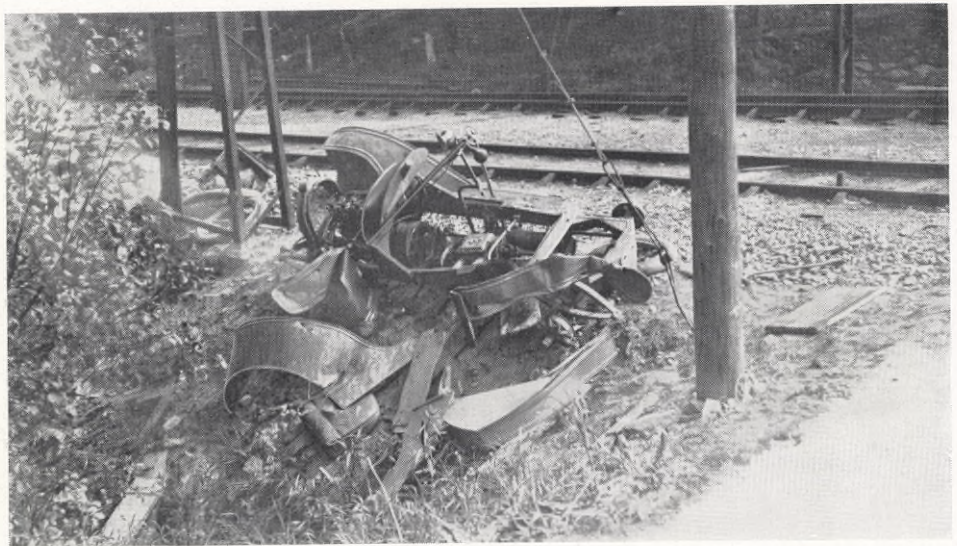
En fruktansvärd olycka inträffade den 1 juni vid Storängens station på Saltsjöbanan. En automobil, förd af löjtnant Gunnar von der Burg och medförande utom honom tre passagerare kom med full fart körande på den järnvägslinien korsande vägen, då på kort afstand ett förut af en kurva doldt tag syntes

Foto. Vid n. Wimmerby
FREDENSBORG. DET NYA JERNVÄGSMÄNNAN-HVILOHEMMET.

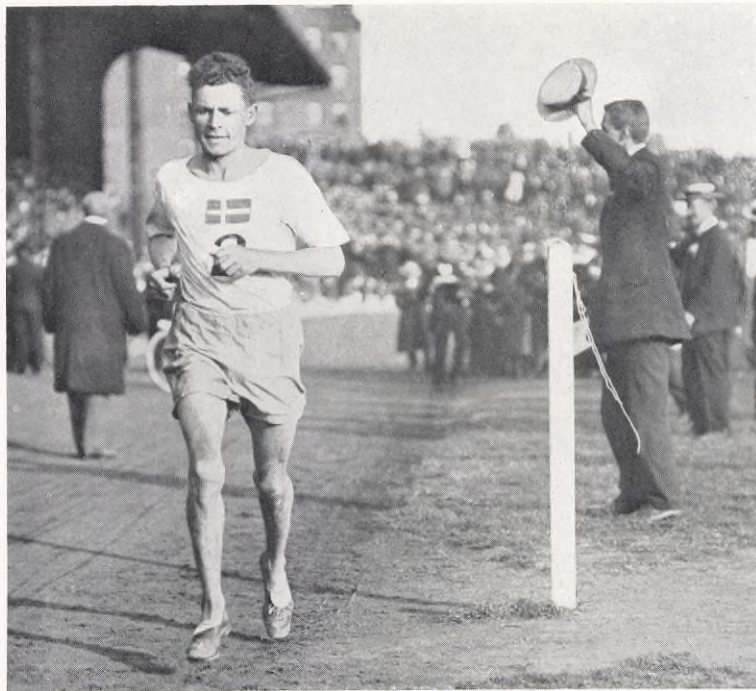
komma framilande. Bilens förare och två af passagerarne lyckades i sista stund kasta sig ur bilen, hvaremot den tredje passageraren en 12-års flicka, Thora Lagerfelt, satt kvar i vagnen, hvilken med stark fart fortsatte sin väg och i nästa ögonblick kolliderade med tåget. Vid kollisionen slungades barnet ur bilen och ljöt en ögonblicklig död.

DEN OHYGGLIKA BILOLYCKAN VID SALTSJÖBANAN. — Den af det elektriska tåget vid vägöfvergång- en krossade bilen.

Amatorfoto.

Etik. Foto: S. Bergman

Efter följraft

Källa: Kem. A.-B., Bengt Nilveersparre, Sölm-Gbg.

SVENSKEN ALHGREN INKOMMER SOM SEGRARE I MARATHONLOPPET I LONDON DEN 31 MAJ.

Hvar 8 Dag meddelar i dag en autentisk bild från det stora Marathonloppet i London den 31 sislidne maj. Loppet som gällde Sporting Lifes ståtliga vandringspris var detta år första gången verkligen internationellt i det att Sverige, Finland, Frankrike och Danmark förutom England voro representerade och konkurrensen var hårdare än någonsin, som synes af de i dagspressen omnämnda tiderna. Som bekant segrade svensken *Ahlgren* på en tid som med 49 sekunder understeg det rekord som satts å samma bana år 1912 af kanadensaren *Corkery*. De bägge andra svenskarne belade 4:de och 7:de plats.

Detta torde vara den mest betydelsefulla seger svensk idrott hittills vunnit på engelsk mark, dels på grund af medtäflarnes ovanligt höga kvalitet dels därför att segern vanns icke genom någon af våra gamla kända marathonkämpar utan genom, åtminstone för engelsmännen, relativt "nya män".

Segern innebär dessutom ett godt varsel för den närmaste framtiden. Om några veckor går i England af stapeln en stor idrottsmatch mellan engelska och svenska idrottsmän. På goda grunder vilja vi hoppas att våra män då ännu en gång skola med heder försvara de svenska färgerna. Denna match blir sannolikt ett stort idrottsevenement, från hvilket Hvar 8 Dag i sinom tid hoppas kunna bringa läsarne bilder.

*

En god förberedelse till den blifvande matchen med engelsmännen var säkerligen den idrottsmatch som den 8 juni utkämpades å Valhalla i Göteborg mellan Göteborgare och Stockholmare. De senare vunno med 81 poäng mot 53 och voro väl värda sin seger. Flere å Göteborgs bästa män voro emellertid af skilda anledningar ur leken. Goda resultat vunnos i nästan alla idrottsgrenar, hvilket tyder på en allmän frammarsch. Särskildt må omnämnas *Einar Nilsson* (*Djurgårdens I. F.*) som förbättrade rekorden i kulstötning.

*

Svensk-norska federationsmatchen afspelades sislidne söndag i Stadion. Sverige segrade (9-0).

*

Den från Olympiska spelen kände franske långdistanslöparen *Jean Bouin* befinner sig för närvarande i sällsynt god form. Han gästar just nu Sverige och gjorde i söndags (den 8 juni) ett försök att pressa ned rekordet å 10,000 meter, hvilket dock ej lyckades.

*

(Till illustr. å sid. 583.)

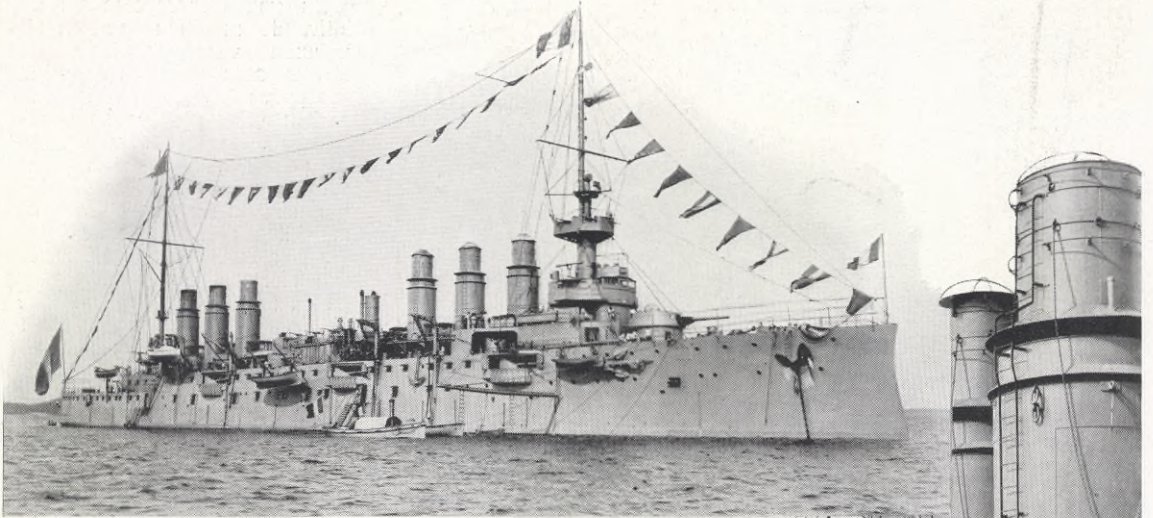
På Nordiska museet i Stockholm har öppnats en synnerligen intressant utställning af gammalt silver, upptagande den dyrbara samling silfverföremål som på sin tid sammanbraktes af professorskan *Therése Kjellberg* och genom hennes barn dels donerades till, dels deponerades i Nordiska museet. Samlingen som är en af de vackraste och värdefullaste gåvor museet någonsin fått mottaga, räknar 1,800 nummer, däraf 1,482 skänkta och 318 deponerade. De flesta af de utställda föremålen äro tillverkade i vårt eget land och utgöra, en mängd af dem, utomordentligt vackra prof på gammal svensk konstskicklighet. Kollektionen innehåller ett stort antal äldre smycken, soljor, tröbucklor, halslås och knappar, samt dessutom dosor, silfverbeslagna psalmböcker, brudkronor m. m. Särskild uppmärksamhet tilldrager sig den dyrbara skedsamlingen, bortåt två hundra nummer stark, med typer från 1400-talet upp till 1800 talet.

Foto. Lamm, Stockholm.

Källa: Kem. A.-B., Bengt Nilveersparre, Sölm-Gbg.

JEAN BOUIN, SEGRARE I 10,000-METER-LÖPNING Å STADION DEN 8 JUNI.

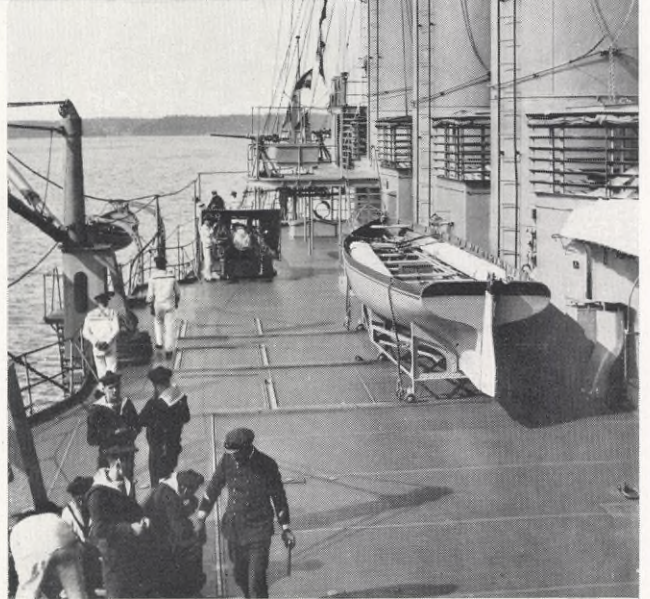
H. 8 DA STOCKHOLMSFOTOGRAF. *Åttio. I. 1917. Sjöförsvar.*
FRANSKT ORLOGSMANNABESÖK: Pansarkryssaren Jeanne d'Arc på Trälhafvet.

Stockholm har under den gångna veckan haft besök af franska pansarkryssaren Jeanne d'Arc. Kryssaren, som tillhör franska marinens äldsta årsklasser, användes uteslutande till skolfartyg och har nu senast varit ute på en två års kryssning med ett 70-tal kadetter ombord. Kryssningen som står under ledning af le capitaine Grasset och besökt hamnar i Amerika och vid Medelhafvet går nu vidare till danska och norska farvatten med afslutning i Brest om cirka två månader.

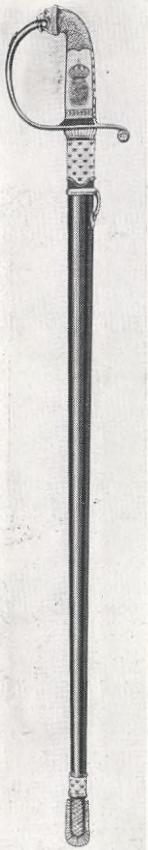
Den tionde internationella kvinnokongressen öppnades den 2 juni i Paris i "Grand Amphithéâtre de la Sorbonne" under ordförandeskap af inrikesministern mr Klotz. Den väldiga, med blommor vackert dekorerade fästsalen var fylld nästan till sista plats af en ytterst intresserad och representativ publik. Till kongressen hade sändts ombud af kvinnoföreningar i de flesta europeiska land — Sverige var dock orepresenteradt — och äfven från Amerika, Indien och Australien hade ombud intunnit sig.

Konung Gustaf har till konung Christian af Danmark med anledning af dennes utnämning till general i svenska armén förärat en praktfull sabel i rikt drifvet och förgylldt silver med konungens af Sverige namnchiffer på fästet. Baljan, svartoxiderad, bär upp och nedtill förgyllda beslag, utsirade med kronor mot blå emaljboten. Sabeln har efter ritning af arkitekt Ferd. Boberg utförts hos hofjuvelerare Hallberg i Stockhom.

Den enligt arméfördelningsorder anbefallda fälttäflingen för beridna officerare vid Linköpingsregementena ägde rum den 4 juni. Täflingen räknade 16 deltagare, däribland den i dagarna afgångne arméfördelningschefen generallöjtnant Gustaf Uggla, som trots sina 67 år med oförminskad spänstighet deltog i ridten och därvid red de 8 km. i terräng med 17 hinder på den synnerligen vackra tiden af 25 min.

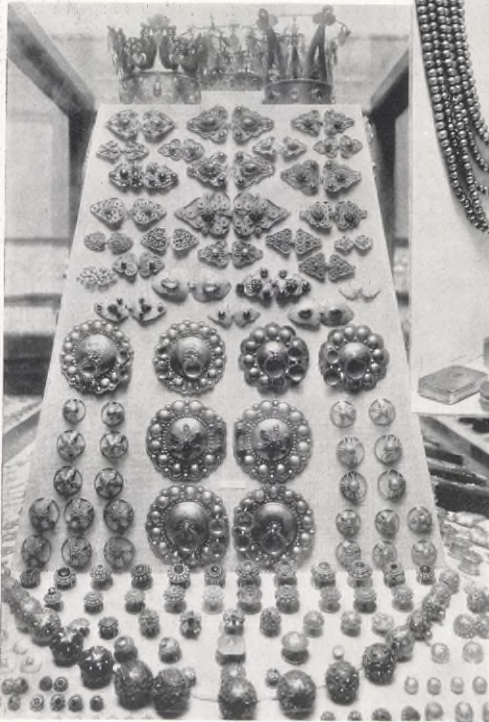
Efter fotograf. *Åttio. I. 1917. Sjöförsvar.*
FRÅN INTERNATIONELLA KVINNOKONGRESSEN I PARIS: 1. M:ce d:r Girard Mängin, 2. M:ce Avril de Sainte-Croix, 3. Lady Aberdeen, 4. M:ce Stegfried, pres., 5. M:elle Alice Salomon.

GENERALLÖJTNANT GUSTAF UGGLA SÅSOM DELTAGARE (UTOM TÅFLAN) I FÄLTÖFAN
FÖR BERIDNA OFFICERARE vid Isgrenadierregementena och Östgöta trängkår.

Foto. för H. 8. D. af SW. SWENSSON & SON, Linköping.

HEDERSSABEL
FRÅN KONUNG
GUSTAF
TILL KONUNG
CHRISTIAN.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DEN NYA SILFVERSKATTEN TILL NORDISKA
MUSEET.

1. AFMARSCHEN TILL STADION. Främst synes det stora riksskyttestandaret det af H. S. D. instiftade vandringspriset.

2. FRÅN SKYTTETÄFLINGARNE VID SKUGGAN. I förgrunden synes konungen:

3. GENERALLÖJTNANT GUSTAF UGGLA TALAR VID PRISUTDELNINGEN Å STADION

Till högtidlighållande af sitt tioårsjubileum som själfständig sammanslutning anordnade Stockholms skytteförbund den 7—8 juni. en rikstäflan vid Kaknäs och Stora Skuggan. Täflingarne, till hvilka ett par tusen framstående skyttar från olika delar af landet inbjudits, försvarades i betydande grad af den rådande stormiga väderleken och lämnade därför icke det allra bästa resultat. Andra täflingsdagen besökte konungen täflingsfältet vid Stora Skuggan och såg skjutningarne samt underhöll sig med flera af skyttarne. — Efter skjutningarnes slut på e. m. den 8 juni tågade skyttarne till Stadion där konungen förrättade prisutdelningen.

1 o. 3 H. S. D:s Stockholmsfoto. 2 foto. Lamm, Sthlm.

TVÅ FURSTAR.

FÖR HVAR 8 DAG AF HJALMAR BERGMAN.

DET hände i Bologna en lysande senhöstidag i Herrrens år femtonhundra och sex.

Portarna till S. Petronius slogs upp på vid gåvel, messan var slutad och folket strömmade ut. Det värderade Bologna har väl alltid räknat många fromma medborgare, men kanske icke alltid lika många flitiga kyrkobesökare som under dessa novemberdagar. Och orsaken är lätt funnen. Icke längre Bentivoglio, tyrannen, härskade i Bologna. Staden hade återförenats med sin kära moder Kyrkan, och Hans Helighet Julius II hade, företrädd af Hostian och med ett godt slagsvärd vid sidan, hållit sitt intåg i den eröfrade staden.

Däraf de Bolognesers mer än vanligt stora fromhet! Nu var emellertid messan öfver, solen hade nått sitt middagstånd, och från köken kommo dofter af stek och fisk och vin. Vördiga borgare sökte sina hem, och de unga, som ännu icke satt bo, skolpiltar och förlästa ynglingar från universitetet, knektar af alla slag, köpmännens skrivare och hela hopen af målare och skulptörer, som ständigt följde den store byggherrn Julius, alla sökte de nu sitt härberge, sin krog, sitt näringsställe.

Battista, en ung florentinare och riddare af mejseln, fann det rådligast att sliaka inom dörren till vinstugan Coppa d'Oro. Där bjöds ett förträffligt toskanskt vin och i hopen af ungdomar märktes det icke så mycket, att herr Battistas börs var skäligen tunn. Kunde också hända, att han där träffade några vänner från Arnostaden, några rika skolpiltar kanske, de där kunde slå itu en ducat lika gesvindt som Battista högg flisor ur ett marmorblock.

Försöka duger — Battista träder in. Rummet är djupt och mörkt. Vid dörren sitter ingen, ty dels drar där så svårt, dels ser det tiggarkraktigt ut att sitta nära dörren, dels ändtligen får den de bästa bitarna, som sitter närmast spisen. Spisen glöder långt bort i rummet, stekspetten vridas af två pojkar, krögärfar ser på, krögarmor skär för.

— Salve Fratres! hälsar Battista och svänger sin baret. Det är just ingen, som svarar på hans hälsning, men den som sitter ytterst på bänken makar åt sig och ger plats. Battista tar en bägare med vin, dricker en duktig klunk och ser sig omkring, småleende men en smula orolig. Ingen säger ett ord. Battista suckar lättad. Dagens måltid är räddad. Han kastar sig oförskräckt in i samtalet, allt under det att han med vaksam blick följer fatens gång kring bordet.

Samtalet rör sig om ditt och datt, kastas fram och tillbaka. Plötsligt är det någon vid bortre ändan af bordet, som ropar: — Jag såg honom! Vid min själs salighet, jag såg honom i dag i S. Petronius.

Och en annan: — Det är lögn, han vågar sig inte hit. Och en tredje: — Hans helighet låter hänga honom. — Inte hänga! Han sättes på vatten och bröd. Hans Helighet hänger aldrig en god konstnär, men det händer, att han svälter honom en smula.

— Hvem tala de om? sporde Battista. Hans grannar voro dock alltför upptagna af steken och svarade honom icke. Battista själf åt, som han aldrig sett mat förr — eller kanske snarare som om han icke väntat att få se någon på de närmaste tjugufyra timmarna. När det behagliga gästabudet pågått en timmas tid, blir det plötsligt starkt oväsen. Någon springer in i salen och ropar: — Hans helighet kommer! Fat falla i backen, krus slås ut, bänkar vältras. Alla trängas i dörren, ingen kommer ut. Battista klättrar upp till takgluggen och sticker ut hufvudet.

Först rider eminensen, påfvens fruktade gunstling,

kardinal Aldoisi. Hans häst är svart och ledes vid betset af tvänne väpnare. Eiter honom rider en fet man på en hvit häst. Äfven här gå tvänne väpnare vid betset. Battista känner väl igen den fete, han har huggit en sockel för hans räkning, en sockel, som skulle bära en upprädd faungosse. Det är biskopen af Cremona, en välvillig man och högt i påfvens gunst. Han sitter tungt och en smula osäkert på hästryggen. Öfver honom hålles af fyra män en gul sidenbaldakin och mellan sina händer bär han monstransen med den heliga Hostian.

De goda krogkunderna göra förtviflade försök att falla på knä i den tränga dörren. Battista lyckas krängla ut högra armen genom luckan, böjer på hufvudet och korsar sig. Fullständig tystnad, då den gode biskopen af Cremona drar förbi med monstransen. I nästa ögonblick skalla leveropen. Kristi stathållare Julius styr själf sin häst. Han är iförd ett svart kyller, han har en stormhatt, som täcker nästan hela ansiktet. Ögonen blicka bistert, ur halskräset af stål framsticker den yfviga skäggtofs, som väckt skandal inom hela kristenheten. En påfve med skägg! Och slagsvärd vid sidan! Icke längre Petri nycklar eller Pauli svärd, som var ett andans svärd, utan ett påtagligt, skarpslipadt och blodigt krigaresvärd!

Tåget har dragit förbi, och de goda krogkunderna återvända till sina fat och krus. Battista är ingalunda bland de sista. Han träffar på ett nytt fat och ett nytt krus, han gonar sig förträffligt. Då och då lyssnar han till samtalet, som blir allt støjigare. De båda vid andra bordsändan ha åter räkat i gräl. — Han var där, säger den ene. — Jag såg honom ju. Jag såg hans tillplattade näsa. — — Har han kommit hit, säger den andre, så är han såld. Påfven har letat eiter honom och sändt bud på bud, och han har icke behagat lystra. Nu blir han hängd, den öfvermodige florentinaren. — Florentinaren? säger Battista och ser upp från fatet. — Hvilken florentinare? Väl aldrig jag? — Ack du din spinkiga mygga! snäser Battistas granne. — Hvem bryr sig om, hvar du surrar någonstans i världen? Men honom går det illa för. Julius låter icke leka med sig.

— Nej minsann, upprepas det rundt bordet. Julius låter ej leka med sig.

Med ens blir det tyst på krogen. Battista förstår icke hvarför. Han sitter djupt lutad öfver fatet och märker endast, att det blifvit så underbart tyst. Gästerna hviska med hvarandra. Krögärfar klär sig bakom örat. Borta vid dörren är det någon som knackar i bordet och begär en bägare vin. Det är ett rop, som krögärfar brukar lystra till, men nu står han där, rifver sig bak örat och mumlar.

Battista torkar säsen från läpparna och vänder sig helt om på bänken. Hvem är det som sitter lik en tiggare vid dörren och förgäives knackar i bordet? Plötsligt springer han upp. Han rodnar och blir het. Nu förstår han fullerväl, hvem samtalet har gällt. Främlingen, som sitter lik en tiggare vid dörren.

— Krögare! hviskar Battista. — Hör du icke, att han begär vin? — Jo, jag hör. Men den mannen kan hålla sig borta från min bod. Han står illa till boks hos Hans Helighet och bringar endast olycka.

Battista tar en bägare och tappar själf ur tunnan. Så går han bort och räcker den åt främlingen. — Här mästare! säger han. Den nykomne nickar och treivar i gördeln efter mynt. Battista säger: — Låt vara, jag är icke krögare. Jag är florentinare och lärling i stenhuggarskräet. Ni känner mig, mästare. Jag heter Battista.

Främlingen mumlar tankspriddt:

— Jag känner så många med namnet Battista. Sitt ned min vän, om du har lust.

Battista sätter sig midt emot främlingen. Han ser öfver axeln på sina forna bordskamrater och för att visa dem sitt förakt, spottade han i golfvet. Mannen med den platta näsan frågade:

— Har du sett påfven? — Han drog nyss här förbi. — Ja, jag vet. Jag hörde messan i S. Petronius. En kyrkotjänare kände igen mig och ville genast föra mig till påfven. Men jag slog mig lös. Icke i dag. Tids nog i morgon. — Battista säger: — De säga, att han är dig gramse. Hvarför flydde du från Rom.

För första gången ser främlingen upp från bordets vindrugg, ser på Battista med en het, häftig blick.

— Det är jag, som har skäl att klaga. Icke han. Han gynnar mina fiender, han gynnar den ärkeskurken Bramante och den lille skojaren Rafael. Urbinoöljet stod mig efter lifvet, därför flydde jag. Han öfveröser dem med gåfvor, men jag får tiggas min rättmätiga lön. Förra påsken behöfde jag pengar. Jag gick till palatset på måndagen. Icke en baiocco. På tisdagen kunde jag icke träffa Hans Helighet. På onsdagen var han i palatset, men tog icke emot. På torsdagen blef jag helt enkelt utkörd af en lurk, som mycket väl kände mig. Då lämnade jag Rom.

— Men kanske — dritsar sig Battista, — kanske att påsken ej var lämplig tid.

Främlingen knyter sina näfvar.

— Ingen stund är läglig, när det gäller att betala hans skuld till mig! Men om det också vore påsk hvar dag, behöfver jag pengar. Är du lärling i stenhuggarskrået? Då vet du, hvad marmorn kostar. Jag reste själf till Carrara och såg ut de skönaste blocken. Du vet ju, att han gaf mig beställning på sin gravvård? Näväl, jag hade redan ritningarna färdiga. Alltsedan Hadriani tid har man icke sett något sådant. Tjugufyra fot bred, trettiosex fot djup, öfver trettio fot hög. Den skulle bära nittiotvå statyer af mer än mänsklig storlek. När efter antiken hörde man väl talas om en plan af sådan mäktighet?

Han slår näfven i bordet.

— Och af allt detta — intet! Gubben har icke råd! Påfven har icke råd! Men öfver Synagogan, Urbino-följet strör han guld!

— Tyst, tyst! ber Battista. Främlingen sänker rösten. — Vet du hvad, unge vän? Jag skall säga dig något. Jag har varit fast besluten att lämna Italien och kristenheten för att träda i tjänst hos turken. Bajazet är frikostig. Jag skulle ha byggt en bro åt honom, en bro till Pera. Men när jag ville resa, sände gonfalonieren i Florens bud på mig och sade: Gå till påfven. Det passar dig bättre att dö med påfven än att lefva med turken. Då angrade jag mig, därför att jag är en god kristen, och jag gick hit. I morgon skall jag träda inför Hans Helighet.

Nu råder det åter fullständig tystnad på krogen Coppa d'Oro. Krögarfar har med breda, säkra men tämligen långsamma steg nalkats främlingens bord och står nu midt framför honom. Han lägger handen på gästens axel och säger: — Gå er väg, mästare. Ni har talat illa om Hans Helighet. Ni bringar olycka öfver mitt hus. Gå ut! Gå er väg.

Vid beröringen har främlingen sprungit upp och famlat vid sidan där darten hänger. Nu är han åter lugn och rycker på axlarna. — Kom Battista. Hundar jaga mig som en hund. Kom Battista!

Utkomna på gatan säger Battista:

— Mästare, tag dig till vara. De lösmynta gäckarna därinne talade nyss om dig. Och fast de äro narrar tör en och annan af dem vara väl underrättad. — Hvad hade de att säga? — Den ene — Bat-

tista drar på ordet. Den ene påstod, att du skulle kastas i fängelse. Den andre — att du skulle hänga.

— Hänga — upprepar främlingen tankspridd. Plötsligt brister han i skratt. — Ack de ha rätt, de båda skurkarna. Rätt båda. Hans Helighet kommer att fängsla mig och att hänga mig. Vet du, hvad han vill? Han vill att jag skall bemåla det Vaticanska kapellets tak. Jag som är skulptör och icke målare! Se där, hur de få rätt! Han kommer att hålla mig fången i kapellet och han kommer att hänga mig i luften på det att jag måtte nå att måla taket. Men för mig blir detta värre än stegel och hjul. Jag måla, icke röra en mejsel under åratals, ligga på rygg och måla ett tak! Jag som icke är målare!

Battista småler. — Var det då icke du mästare, som på ett oförliknligt sätt täflade med själfve mästare Lionardio da Vinci? Och likväl är du icke målare? Hur är det möjligt? Men jag är rädd, att det är ett annat fängelse, som påfven bereder åt dig. Ack nu vet jag, kära mästare! Nu vet jag, hvad jag bör göra? Jag känner den gode biskopen af Cremona, som är en välvillig man och står högt i gunst hos påfven. Honom vill jag bedja, att han för din talan inför Hans Helighet. Kommer det något godt däraf, så skall du säkert icke glömma din stackars landsman Battista. Jäg har intet arbete, och min börs är lättare än någon slinka i studentkvarteret. Äro vi öfverens.

— Öfverens? mumlar främlingen. — Öfverens, om hvad? Ja, ja gör som du vill min gode Battista. Farväl.

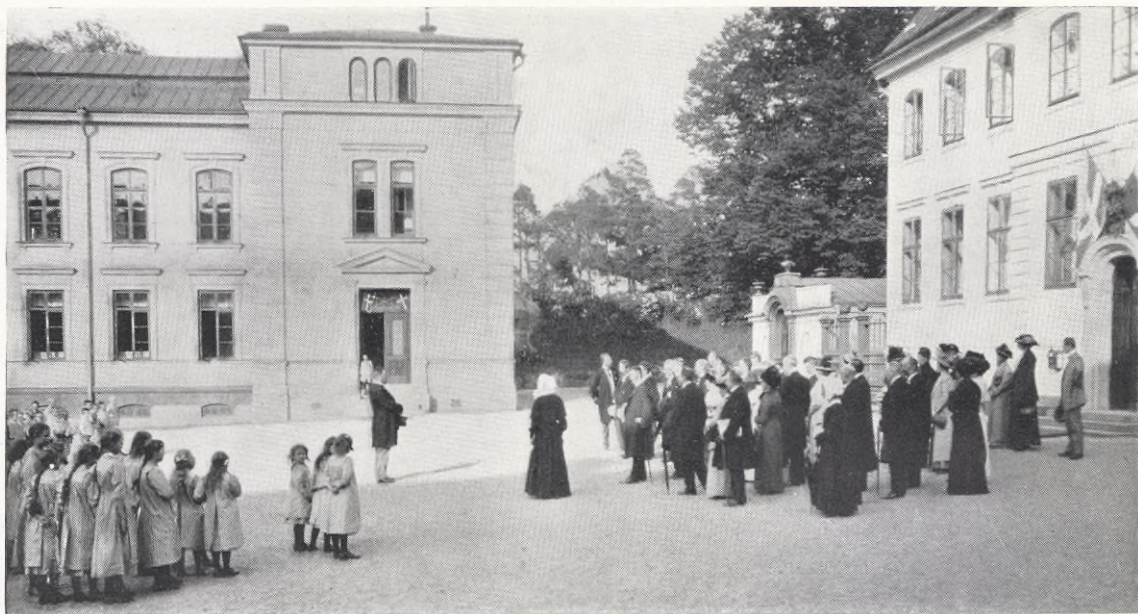
Battista står och ser efter honom, suckar och höjer på axlarna. — Ack han är så tankspridd, den gode mästaren, tankspridd och tanklös. Jag måste hjälpa honom.

Följande dag, när solen åter står i middagskvarter, styr Battista kosan till Palatset. Där skall serveras en riklig måltid, men den här gången får stackars Battista endast slicka sig om munnen. Rätterna äro tillagade för högre herrar, mycket höga herrar. Vid slottsporten hejdas han af vakten. Battista sträcker på sig, skådar med förnäm min på vaktkarlen och säger: — Undan min gode man, jag hör till biskopens af Cremona svit.

Och verkligen slipper han fram! De höga herrarna ha så många tjänare, det är icke godt att känna dem alla. Battista har ju också på sätt och vis rätt. I går lyckades han få företräde för hans högvärdighet, och nu skall han se resultatet af det korta samtalet. Han skall bli vittne till ett märkligt möte: mötet mellan mannen med den spräckta näsan och mannen med den gråa skäggtosen. Och han skall se bispnen af Cremona träda medlande emellan. Detta senare är Battistas verk, och det är således icke underligt att han sträcker på sig.

Tyvär! har ingen människa reda på hvilken viktig roll, Battista spelar. Han måste göra sig liten och smal, trängas och knuffas en god timma, innan han når en dräglig plats i salen. Ändtligen lyckas han klättra upp i en fönsternisch och kan öfverskåda hela härligheten.

Vid öfre bordsändan sitter mannen med den gråa skäggtosen. Bakom honom står hans major domus och en biskop. Till höger om påfven men på respektfullt afstånd sitter kardinal Aldoisi. Till vänster påfvens nevö och fältherre, den tjuguarige Francesco Maria della Revere, på mödernet den siste Montefeltri och arvinge till Urbino. Längre ned vid bordet bland världsliga och andliga furstar sitter den vördige biskopen af Cremona. Han bibehåller icke i dag sitt värdiga lugn. Gång på gång spritter han till, rodnar och ser oroligt ned mot dörren.

EN GRUPP AF DANSKA FATTIGVÅRDSMÄN hafva i dagarne i och för studier på fattigvårdens område besökt Stockholm, där de varit Svenska fattigvårdsförbundets gäster och genom dess försorg satts i tillfälle att besöka och ingående studera ett stort antal af Stockholms välgörenhetsinrättningar och institutioner för olika slag af fattigvård äfvensom skolor m. m. -- (Foto. Alberg & Preinitz, Sthlm).

Och nu med ens blir det tyst, lika plötsligt och djupt tyst som i går på värdshuset Coppa d'Oro. Tjänarna draga sig skyggt åt sidan, och Battista ser sin landsman med den tillplattade näsan träda in i salen. Han är klädd som en florentinsk ädling, likväl utan prydnader. Han går med sänkt hufvud, tankspridd och butter. Han dröjer ett ögonblick, kisar med ögonen, och blicken får öfver bordsgästerna för att stanna hos mannen med skäggtosen. Då fortsätter han sin väg bland vikande tjänare och kommen fram till bordsändan faller han på knä inför Hans Helighet.

Battista blir hvit af oro, hvit som ett lärft. Han hör en dof, skroflig röst, som snarare skriker än talar fram orden:

— Ändtligen har du kommit! Sedan vi förgäfvessändt dig bud på bud! Till sist ha vi måst gå dig till mötes!

Den knäböjande gör en bedjande åtbörd och börjar tala. Han talar lägmäldt, och Battista fattar icke orden. Men han kan se på kardinalens blida, urskuldande leende, att den florentinske mästaren lägger sina ord väl. Nu talar påfven med lenare stämma än nyss. Och florentinaren begynner åter.

Men hvad nu? Hvad säger han? Hvarför gör kardinalen så förskräckta miner? Han höjer rösten, florentinaren, och det är icke någon mild, bedjande röst. Han anklagar, han nästan skriker. Han talar så högt, att Battista kan uppfatta orden. Det är hela litanian från i går. Bramantes och Rafaels onda anslag, påfvens snålhet och oginhet. Hvarför får han icke de pengar, som den heliga Stolen är honom skyldig? Hvarför får han icke fullborda det väldiga verk, som påfven en gång beställt af honom? Hvarför skall han sättas till att måla, han som icke är någon målare? Han är skulptör! Och han vill — han vill fullborda sitt verk ifred för påfvens nycker och afundsmännens anslag.

Battista stöder sig mot väggen. Nu har han pratat halsen af sig, den gode mästaren. Aldrig lär han sig att styra sitt lynne. Och hvad gör biskopen? Hvarför kommer han icke till undsättning?

Den vördige biskopen har redan stått upp. Han

höjer småleende handen och talar med blid men värdig stämma:

— Hör upp Michelangelo! Hör då upp du galning! Helige fader tillgif honom! Han vet icke, hvad han säger. Så äro de alla, dessa konstnärer. Grofva, ouppfostrade sällar, som icke veta att lägga sina ord —

Men herr biskopen vet att lägga sina ord! Han småler själf åt sina diplomatiska finter, som skola rädda den stackars Michelangelo Buonarotti. Och hans leende smittar, snart ler hela bordsrunden, förstående och medlidsamt.

Då hörs åter den dofva, skrofliga rösten, som snarare skriker än talar fram orden. Men denna gång äro orden riktade till biskopen:

— Hur vågar du, narr, att säga till denna man saker, som jag själf icke skulle tillåta mig att säga honom? Det är du, som är en ouppfostrad tölp! Gå bort från mina ögon!

Biskopen sjunker förkrossad ned på sin stol och döljer ansiktet i kåpans veck. Hans grannar maka sig försiktigt från honom och det förstående leendet har gifvit plats för uttryck af stor häpenhet.

Men mannen med skäggtosen böjer sig fram och lyfter upp mannen med den tillplattade näsan.

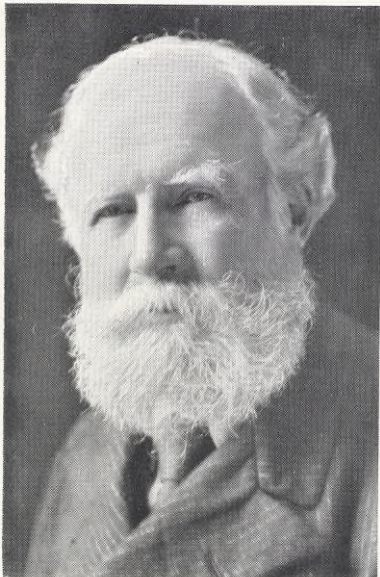
— — —
På gatan hinner Battista upp mästern Buonarotti. Han rör försiktigt vid hans arm och säger:

— Ack mästare, hur lyckligt gick det icke! Vill ni nu hålla ert löfte och gifva mig något arbete? — Är det du, Battista?

Han suckar och stirrar framför sig.
— Godt, du skall få arbete. Kan jag ligga på rygg år efter år och måla kappellets tak, så kan du väl riiva färger eller arbeta på ställningarna. Jag måla! Jag måla! Men jag är ju bildhuggare! Jag vill fullborda mitt verk!

Den gode Battista klappar honom på axeln och det är icke utan ett stänk af nedlåtenhet han säger:
— Var då nöjd, mästare! Hans helighet behandlade er, som han skulle ha behandlat en funste.

— Furste, mumlar florentinaren tankspridd. Jag önskar, att han ville behandla mig som om jag vore det jag är — skulptör.

Efter fotografi.

LORD AVEBURY †.
Den i dagarne aflidne berömda naturforskaren.

Den berömda engelske naturforskaren lord Avebury har i dagarna aflidit 79 år gammal.

Den bortgångne märkesmannen, som före sin upphøjelse till peer år 1900, bar namnet sir John Lubbock var son till astronomen och bankiren John William Lubbock samt intog i egenskap af bankir en framskjutet plats inom Londons finansvärld. Bredvid sin affärsverksamhet bedref han omfattande naturvetenskapliga och förhistoriskt arkeologiska studier, hvars resultat han framlade i ett flertal högt uppskattade skrifter. Efter hand kom han att vidtaga en central ställning inom Englands vetenskapliga kretsar och hedrades med en mängd förtroendeposter i olika vetenskapliga samfund. Äfven utländska utmärkelser kommo honom till del. Bl. a. kallades han till medlem af Svenska vetenskapsakademien och Vetenskapsocieteten i Upsala.

Äfven för politiken tann sir John Lubbock tid. Under åren 1870-1900 tillhörde han engelska underhuset och öfvergift sistsnämnda år som lord Avebury till öfverhuset. Medlem af det liberala partiet intresserade han sig hufvudsakligast för undervisnings- och bankfrågor.

Ungerska ministären Lukacs har ingifvit sin afskedsansökan därtill tvingad af den svårt komprometterade ställning konseljpresidenten kommit att intaga, sedan han förlorat den af honom mot deputeraden Desy väckta processen för ärekränkning. Desy hade kallat Lukacs "Europas störste panamist" och i samband härmed beskyllt honom för maktmissbruk och penningutprässa. Lukacs drog under betydande om sin oskuld smådaren inför rätta, och domstolen, som vägrade Desy rätten att inkalla vittnen, dömdo honom skyldig. Ungerns högsta domstol, dit Desy vädjade,

LUKACS, Ungerske ministerpresidenten, som inlämnat ministärens afskedsansökan efter en komprometterande anklagelse.

Efter J. Anon.-A.

Attisch: Bengt Sjöversparre.

Efter fotografi.

SIR EDWARD GREY, som tvungit de sammanslutna Balkanstaterna till fred med Turkiet.

återförvisade emellertid målet till underätten för ny behandling, och Desy lyckades nu genom sina vittnen förebriaga bindande bevis för att Lukacs i sin egenskap af ministerpresident afprässat Ungerns bank omkring 4 millioner österrikiska kronor. Häraf hade 3/4 mill. kr. användts till bestridande af regeringspartiets valomkostnader. Rörande den resterande summan funnos inga verifikationer. Domstolen fastslog, att ordet "panamist" måste anses kränkande för ministerpresidenten, men att det i detta fall, där det täcktes af bevisade fakta, ej vore straffbart, hvarför Desy frikändes.

Balkankriget har nått sitt slut med fredspreliminärerna undertecknade den 30 maj i St James Palace i London. Åran af fredsslutet tillfaller engelska utrikesministern sir Edward Grey som med stor skicklighet ledt de invecklade förhandlingarne, utjämnat de till synes oöfverskådliga svårigheterna, medlat mellan de stridande makterna och till sist framtvingat öfverenskomsten om fred.

Den kända österrikiska förfäktarinnan för fredssaken, Bertha von Suttner, fyllde den 9 juni 70 år. För att hylla henne på denna bemerkelsedag hafva österrikiska fredsvänner grundat en fond, afsedd att sätta det af fru von Suttner för 21 år sedan bildade "Österrikiska fredsförbundet" i stånd att fortsätta sitt arbete i den af stiftarinnan önskad riktningen.

Bertha von Suttner, hvars familjenamn var Kinshy, tillhör en urgammal, högt ansedd Böhmsläkt. Gripen af omätlig sorg öfver krigets fasor, skref hon den allmänt kända romanen "Ned med vapnen" och vann därmed världsrykte. Ar 1905 fick hon som ett erkännande af den betydelsefulla insats hon gjort i fredsarbetet mottaga Nobelska fredspriset.

Efter fotografi.

Attisch: Bengt Sjöversparre.

NOBEL-FREDSPRISTAGARINNAN BERTHA VON SUTTNER.

70 år den 9 juni.

KONUNG GEORGS HÄST (ANMER), med sin jockey Jones, föremål för ett suffragettdåd vid senaste Derby.

Årets stora kapplöpningar vid Derby den 4 juni kännetecknas af en hel del ovanligt sensationella händelser. Sålunda sprang suffragetten miss Davidson in på banan och sökte häjda kungens häst med den påföljd att hon blef öfverriden, därvid häst och ryttare föllo. Kvinnan skadades ytterst svårt och har senare aflidit — ryttaren, den kände Jockeyen Jones, och hästen erhöilo jämväl högst allvarliga skador. En annan sensation var att den faktiske segraren "Craganour" blef diskvalificerad på grund af att den trängt sig in å en annan hästs bana, hvadan "Aboyeur" blef förklarad för segrare.

En spionskandal af den mest upprörande och oerhörda art har tilldragit sig i Österrike, i det en af dess armés främste och högst betrodde män, öfverste

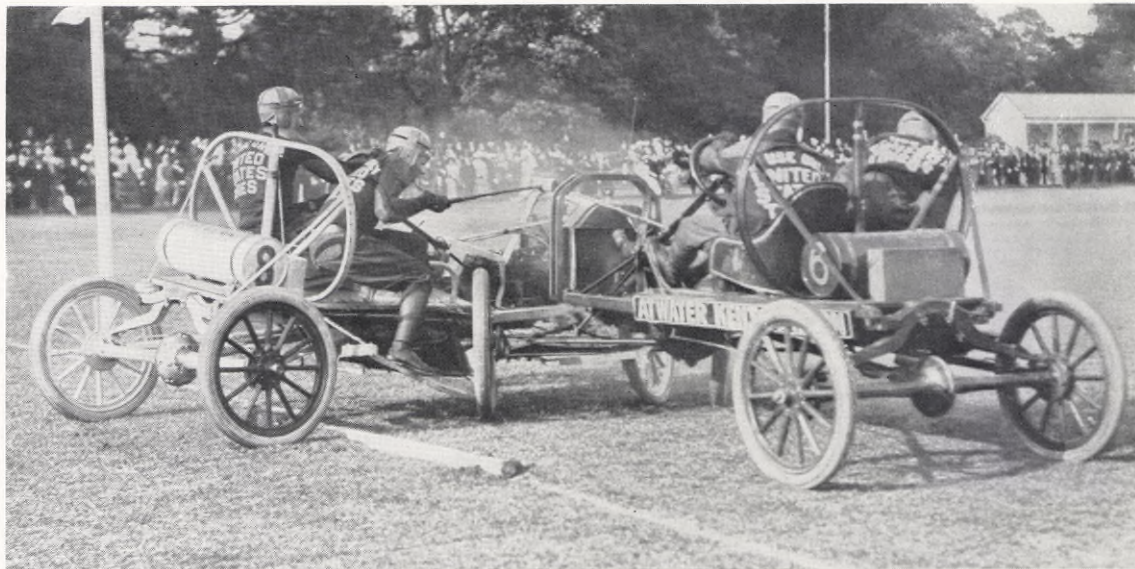
Redl, beträddts med att under en följd af år hafva sålt sitt fäderneslands dybaraste militära hemligheter, däribland mobiliseringsplaner till det fiendtligt sinnade Ryssland och äfven till andra främmanmakter. Redl som tidigare vid krigsmi- nisteriet i Wien tjänstgjort som föreståndare för "evidensby- rån", hvars uppgift var att kontrollera till generalstaben inkomna

DEN ÖSTERRIKISKE HÖGFÖRRÄDAREN ÖFVERSTE REDL.

spionrappor- ter, förflytta- des 1912 till Prag som stabschef för åttonde armé- kåren och di- sponerade till följd af sin ställning öfver militära handlingar af högsta vikt. De betydande summor, som landsförrädet inbrakte, förslösades på ett last- bart nöjeslif. Öfverste Redl begagnade sig af det honom efter brottets upptäckande gifna tillfället genom själfmord undandraga sig den skymiliga döden i galgen.

Motor-polospelet som tidigare framförts och väckt entusiasm på de amerikanska idrottsbanorna gjorde den 31 maj sitt inträde i den engelska sportvärlden genom den då vid Ranelagh ut- kämpade matchen — Det nya nervkittlande spelet, synes hafva mottagits rätt kyligt af den engelska publiken.

Öfver fotografi.

DEN FÖRSTA AUTOMOBILPOLOMATCHEN I EUROPA, spelad vid Ranelagh Club.

Källa: *Tungt Sluvsvarre*.

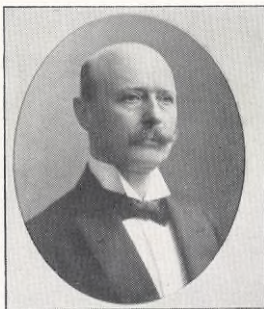
* Data å sista sidan.

A. A. LILJENBERG.
Häradshöfding. — Ronneby.
80 år 12 Juni.*

C. J. G. SWARTZ.
F. d. Statsråd. — Stockholm.
55 år 5 Juni.*

A. HAMMARSTRÖM.
Landshöfding. — Vexjö.
55 år 8 Juni.*

J. U. T. QUENSEL.
Professor. — Upsala.
50 år 16 Juni.*

P. G. ROSÉN.
F. d. Professor. — Stockholm.
75 år 7 Juni.*

J. H. THÉEL.
Professor. — Stockholm.
65 år 14 Juni.*

H. O. JUEL.
Professor. — Upsala.
50 år 17 Juni.*

G. R. STENBECK.
Medicinalråd. — Stockholm.
50 år 1 Juni.*

G. H. CELSING.
Öfverkammarherre. — Stock-
holm. 70 år 15 Juni.*

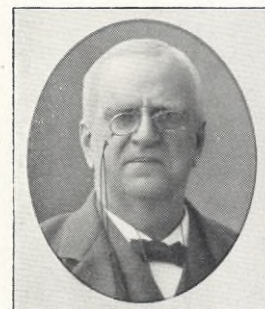
F. I. VON HELAND.
Öfverste. — Stockholm.
70 år 11 Juni.*

C. H. U. SCHEFFER.
Öfverste — Sollefteå.
55 år 16 Juni.*

R. W. LEUHUSEN.
Frikommendörkapitän. — Karls-
krona. 50 år 7 Juni

J. G. THESTRUP.
Rådman. — Landskrona.
70 år 12 Juni.*

L. E. SJÖBERG
Rådman. Auditör. — Jönköping.
60 år 9 Juni.*

A. N. RUNDQUIST.
Rådman. V. Häradshöfd.
Kalmar. 50 år 17 Juni.*

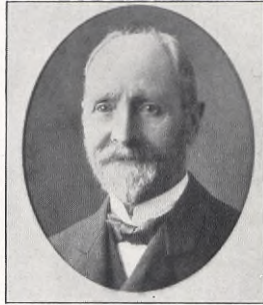
S. C. A. LAGERBERG.
V. Häradshöfd. Sekr h. Gen.-
poststyrelsen — Stockholm.
50 år 16 Juni.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

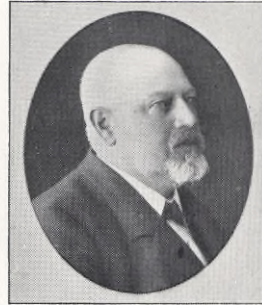
* Data å nästa sida.

F. G. FOSSELIUS.
F. d. Handlande. — Örebro.
80 år 18 Maj.*

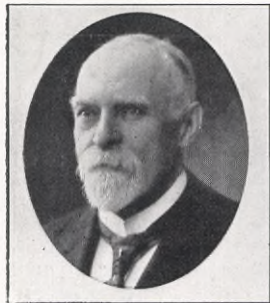
P. ENGLUND.
F. d. Handl. Komm.-nämnds-
ordf. m. m. — Skog. 75 år 9 maj.

U. PETERSON.
Landtbr.-insp. Kommunalman.
Hallstahammar 66 — år 29 Maj.

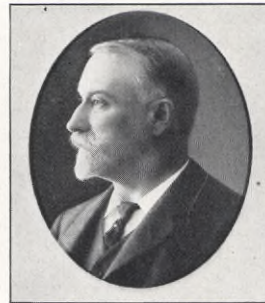
R. WADNER.
Kassör. — Norrköping.
50 år 7 Juni.*

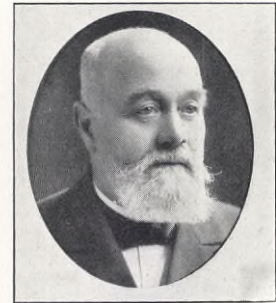
P. F. FLODMAN.
F. d. Postmästare. — Upsala.
75 år 13 Juni.

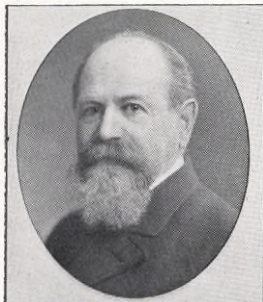
G. L. ALMQVIST.
Landssekreterare — Mariestad.
65 år 10 Juni.*

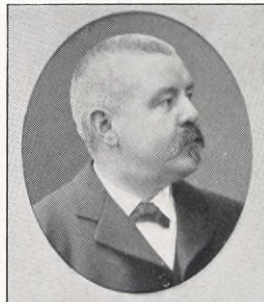
A. G. ANDERSSON.
F. d. Borgmästare. — Sands-
vall. — 60 år 3 Juni.*

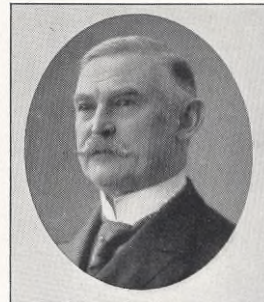
C. L. HERMANSON.
Stadsfiskal. — Halmstad.
60 år 7 Juni.

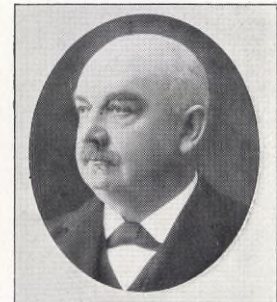
O. L. LAMM.
Direktör — Stockholm.
65 år 8 Juni.*

J. O. JACOBSON.
F. d. Bankdirektör. — Göteborg.
65 år 13 Juni.*

S. M. AXELSON.
Grosshandlande. — Malmö.
65 år 17 Juni.*

A. J. C. SCHÖNBECK.
Bankdirektör. — Ystad.
60 år 3 Juni.*

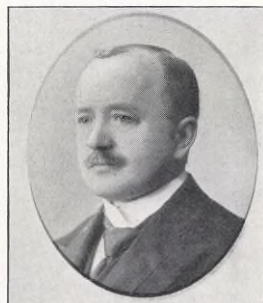
A. RAHQVIST.
Slottsbjuggmästare Stadsfullm.
Mariefred. — 60 år 22 Maj.

O. L. DYMLING.
Arkitekt. — Göteborg.
50 år 30 Maj.*

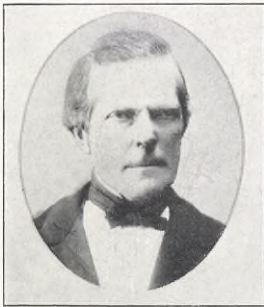

C. A. N. F. ADLERCREUTZ.
Kammarjunkare. Domänintend.
Linköping. — 50 år 27 Maj.*

C. E. SCHLYTER.
Generalkonsul. Direktör.
Stockholm. 50 år 7 Juni.*

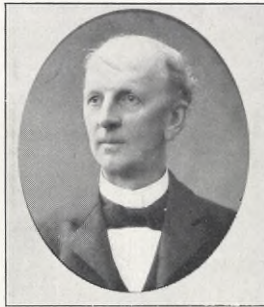
* Data här nedan.

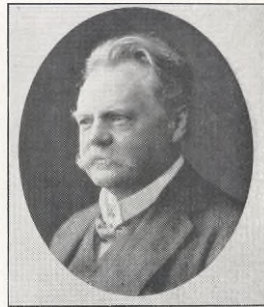
J. A. GADD †.
Lektor. Fil. jub.-d.r. — Karlskrona. — F. 21. † 4 Juni.*

P. LAGERBLAD †.
F. d. Folkskollärare. — Tumba. F. 43. † 17 Maj.*

A. T. NYGREN †.
Kontorschef. — Göteborg. F. 45. † 3 Juni.*

M. F. SIEVERT †.
Direktör. — Stockholm. F. 49. † 2 Juni.*

ALBERT LILJENBERG. Stud. ex. 49, hoifr. ex. 51, v. häradsh. 59, ass. i Sv. hofr. 64, rev. sekr. 70, häradshöfd. i Medelstads doms. 74; den äldste af Sveriges häradshöfdingar såväl till lefnadsår som tjänstetid. Ordf. i landstinget 86—02. Led. af Riksd. A. K. 85—87 o. 88—93, v. ordf. i lagutsk. led. af talmanskont. 92—93; v. ordf. i Mell. Blek. jernv. a.-b. F. n. systells. m. arbete i upprättande af jordregister. Biografi o. hels. portr. i arg. IX: 38.

CARL SWARTZ. Stud. ex. 77, öfvertog 81 firman Petter Swartz i Norrköping, hvars tobaksfabr. rör. öfverläts t. a.-b. Fören. sv. tobaksfabr. 12. På sin tid led. af Norrköpings stadsfullmäktige, drätselkamm., fattigv.- o. sjukh. styrelser m. m. Statsr. o. chef i Finansdep. 06—11. Ordf. i a.-b. Sv. priv. Centralbank 12. Biografi o. hels. portr. i arg. VIII: 31

ALEXIS HAMMARSTR. M. Stud. ex. 79, hoifr. ex. 82, v. häradshöfd. 85, sekr. i Gen. tullstyr. 87—96, byråchef derst. 96—09, landshöding i Kronobergs län 09. Sekr. i Riksd. bevilln. utskott 92, 94 o. 95; fr. 89 sekr., led. cl. ordf. i ett flertal k. komm. i behandl. af hufvudsakl. tull- o. skattefrågor. Fullmäktig i Riksgäldskont. 05—10, ordf. i S. Sveriges fiskerifören. sedan 10, i Kronoh. läns hushålln. sällsk. sedan 12. Led. af Riksd. F. K. 02—11, led. af tillf. utsk. 03, suppl. i unionsutsk. v. båda uttima riksd. 05, led. af bevilln. utsk. 04—11 o. ordf. derst. 10—11. Deltog ss. underhandlare å svenska sidan i förhandl. m. tyska riket om ny handels- o. sjöf. traktat 10—11.

ULRIK QUENSEL. Stud. ex. 81, med. dr. 94, lab. v. Karol. inst. 93, professor i patologi o. allm. helsevård v. Ups. univ. 02. Led. af stadsfullm. 11, landstingsman 12.

PER ROSÉN. Stud.-ex. 57, fil. dr. 69, doc. i prakt. astron. v. Ups. univ. 67—69, lär. v. Krigshögsk. 68—78, professor v. Topografi. kåren 69—74, v. Gen.-staben 74—05. Deleg. v. intern. jordmåtn.-konf. 86, led. af intern. jordm. perm. konsult. komm. 97, led. af svenska gradmåtn.-komm. på Spetsberg 98. Led. af K. Vet.-akad. o. K. Vet. soc. i Ups. o. Astronom. ges. i Leipzig. Utg. ett flertal arbeten.

HJALMAR THÉEL. Stud.-ex. 69, fil. dr. 72, doc. i zool. v. Ups. univ. 75, prorektor v. zootom.-lab. i Ups. 83, e. o. prof. i jemf. anatomi derst. 89, prof. o. intendent v. Riksmuseet 92; sedan sistn. är förestånd. i Kristinebergs zool. stat. o. därefter dess präfekt. Företagit ett flertal vetenskapliga resor m. o. utan statsunderstöd. Erhöll 81 kon. Oscars jub. festdoanation i vetenskapl. arbete; tilldelades 93 af K. Vet.-akad. halva Letterstedtska priset i vetenskapl. arbete. Sedan flere år K. Vetenskapsakad. v. sekr.; akademiens preses 02—03.

OSCAR JUEL. Stud.-ex. 81, fil. dr. 90, docent i botanik v. Ups. univ. 92, e. o. prof. i bot. derst. 02, ord. 07. Led. af K. Vet.-akad., af Vet.-soc. i Upsala.

RICHARD STENBECK. Stud.-ex. 82, med. lic. 93, tf. öfverläkare v. Herrensands hosp. 93, assyillmäktig v. Upsala hosp. 1900, t. f. medicinalråd 01, öfverläkare v. Piteå hosp. 05 v. Vesterviks hosp. 10. Styr.-led. i Civ.-stat Enke- o. pens.-kassa 13.

GUSTAF CELSING. Sekr. löjtn. v. K. Flottan 64, löjtn. 71, afsk. ur krigstj. 76, Kammarh. 78, kammarh. h. drotn. Sofia 83, förste kammarh. 97, öfverkammarh. h. enkedrottin. 99, stathållare på Ulriksdals o. Haga slott 08. Sekr. v. K. Mts. orden, komm. m. st. k. N. Ö., ridd. C. XIII: s O. Led. af K. Samf. i utg. af handskr. rör. Skand. hist.

FRANS VON HELAND. U-löjtn. v. Svea lifg. 62, öfverste o. chef i Jemt. fältjäg. reg. 97, afsk. ss. öfverste i armén 04. Led. af Arméns fullmäkt. 03—04, landstomsbefälh. i Stockh. 07—12. Framstående musikkare, komp. operetter (uppå. å teatrar i Stockh.), sänger m. m. hvilka åtnjutit stor popularitet.

CARL SCHEFFER. U-löjtn. v. Skarab. reg. 77, maj. v. Vesternorr. reg. 05, öfv.-löjtn. v. Jemt. fältjäg.-reg. 09, öfverste o. chef i Vesternorr. reg. 13.

GUSTAF THESTRUP. Stud.-ex. 59, hoifr.-ex. 63, rådmän i Landskrona 69, v. häradshöfd. 73, v. auditör 72, auditör sedan 76—97 v. Vendes art.-reg. v. Vendes trångkår 97. Läröv. insp. 92—95 o. sedan 10, led. af kyrkoråd 82, af helsev.-nämnden 75—90, led. af styr. i Elem.-skol. f. fil. 79, dess ordf. 86. Hed.-led. af Hels.-Landskr. nation v. Lunds univ. 06. Ömb. man i sparbanken o. Skånska hand.-banken. Led. af Riksd. A. K. 85—96, landstingsman 96—09.

LEONARD SJÖBERG. Stud.-ex. 72, hoifr.-ex. 77, v. häradshöfd. 80, ex. länsnot. 82—88, rådmän i Jönköping sedan sistn. år. Aud. v. Jönk. reg. 84. Ordf. i hamndir. 88—07, led. af drätselkamm. 08—11, led. af styr. i Små. e. banks centr.-styr. sedan 08.

AXEL RUNDQUIST. Stud.-ex. 82, hoifr.-ex. 87, v. häradshöfd. 90, adv. 91—05, kr.-uppb.-kassör 98—10, stadsfullm. i Kalmar sekr. 90—05. Sedan sistn. är rådmän derst., sedan 10 tillika mag. sekr. o. not. pub. Hög.-nämndens sekr. o. v. ordf. 05, ordf. i brandstyr. 05, led. af lagsrettsdir. 06, omb. i städ. allm. brandst.-bol. 08, led. af styr. i Skånska Hand.-bank. aid.-kontor 08.

FRANS GUSTAF FOSSELLIUS. Handlande i Örebro under trettio år till 90-talet. På sin tid led. af stadsfullmäktige, drätselkamm. (dess v. ordf.), brandstods-nämnd, kyrkoråd m. m. Styr.-led. o. v. förman i Örebro folk-bank, styr.-led. i Sparbanken m. m.

ROBERT WADNER. Stud. ex. 85, under ett tiotal år kassör i firman G. V. Rundström & Co. i Norrköping; sedan 03 kassör i A.-B. Rundst öms Maskinaffär derst. o. numera en af dess hufvuddelegare. En af stift. af Norrköpings Kontoristören. 02 o. led. af dess styr. i. n. vice ordf. Mång-årig styr. led. i Norrk. Fastighetseg. fören., led. af Fattigv. styr., styr. suppl. i Hypoteksfören. m. m.

LUDVIG ALMÖVIST. Stud.-ex. 67, hoifr.-ex. 71, v. häradshöfd. 73, länsnot. i Elfsb. l. 74, landssekr. i Kopparb. l. 86, i Skarab. l. 01.

GUSTAF ANDERSSON. Stud.-ex. 72, hoifr.-ex. 78, v. häradshöfd. 80, ex. rådmän i Sundsvall 79, civilrådmän 95, borgmästare derst. 08—11. På sin tid ordf. i Hand- o. sjöf.-nämnden, landstingsman; led. af Riksd. F. K. (01—05), led. af aktiebolagskomm.; ordf. i bevilln.-beredn.- o. tax.-nämnd. Numera ordf. i styrelserna i Sundsv. e. bank, Trävaruhol. Svartvik, Holmsunds a.-b. Öbholå cell. a.-b., Hoveds a.-b., a.-b. A. G. Dahllman samt v. ordf. i styr. i Brandförsäkr.-a.-b. Norrland.

OSKAR LAMM. Stud.-ex. 66, afg. bergsex. 73, afg. fr. Tekn. inst. 74, ing. v. Finspong t. 76, började 78, jemte dr. de Laval försöket med dennes uppfinning separatorn o. bildade 83 a.-b. Separator samt var detsas verkst.-dir. till 86. Därefter o. till 09 verkst.-dir. i nya a.-b. Atlas. Led. af sistn. bolags styr. Öfverrevisor v. Stat. jernv. sedan 10.

OSCAR JACOBSON. Afg.-ex. fr. Göteborg handelsinst. 67; tjänstemans verkst. direktör el. ordf. i styr. i Göteborg, inck. gar.-a.-b. 72—13. Ordf. i styr. i Allm. enke- o. pens.-kass. i Göteborg, led. o. kassaafvaldt i Renströmska badanst., led. af styr. i Jakobsdals kamgarntvinn. v. ordf. och kassaafvaldt i Eng. Sundbergs kvartettsällskap under 30 år.

SEVERIN AXELSON. Inneh. af firman Axelson & Son i Malmö. Stadsfullm. sedan 88, dess v. ordf. sedan 08. Led. af drätselkamm. sedan 1900, dess ordf. sedan 08. Ordf. i Malmö köpmannafören., led. af Malmö Sparbank. Led. af styr. i Baltiska utställningen o. dess ordf. i byggn.-utskottet.

ATHALE SCHÖNBECK. Köpman i Ystad 75—02. Styr.-led. o. v. ordf. i Ljunits och Herrestads här. sparbank sedan 94. Styr.-led. o. ordf. i Ystads renhålln.-verk 10, i salnhallen 12; led. o. v. ordf. i drätselkamm. 12. Kontorschef i Skand. kred.-a.-b. kontor i Ystad 11. Tidigare led. af stadsfullmäktige.

OTTO DYMLING. Afg. ex. fr. Chalm. inst. 83, stud. utomlands, ark. i v. Stadthanamt i Darmstadt 89—97, sedan sistn. är verksam i Göteborg såsom byggn.-kontrollant, arkitekt o. byggmästare. Utf. bl. a. Göteborgs slakthus, led. af detsas styr.

FREDRIK ADLERCREUTZ. Stud.-ex. 84, genom. Utltna landtbr.-inst. samt egnade sig åt jordbr. ar. Tjenstgj. som domänintendent i Österg. län o. blef ord. innev. år. Domänförvalt. öfver Riddarhusets domänfastigheter samt led. af Östg. hyp.-fören. Kammarjunkare 89.

CARL SCHLYTER. Grosshandl. i Malmö 86—98; etabl. firma under eget namn i Stockholm 98, ombild. t. a.-b. 06 o. dess verkst. dir. Gen.-konsul i Haiti 07.

ADOLF GÄDD †. Stud.-ex. 42, fil. dr. 47, e. o. bibl. aman. v. Lunds univ. 48, lär. i Vexjö 50, lektor i franska, tyska, eng. o. svenska i Karlskrona 59—93; bibl. v. h. a. läröv. i Karlskrona 60—07, led. af kyrkoråd, led. af sv. forminnesfören. sedan 71, hed.-led. i samf. i Nord. museets främj. sed. 82; Led. af styr. i lasarettet, kurluset, döfstämning; styr.-led. i Lfr.-o. kap. försäkr. anst. sedan 92, hed. led. af Blek. nation i Lund 97 o. samtid. fil. jub. dr.

PEHR LAGERBLAD †. Folkskollär. i Vexjö 66—68, v. Tumba 69—98, förestod landstings semin. 73—81. Ordf. i komm. nämnd o. stämna, mång-årig led. af landstinget. Styr. led. o. ordf. i Södertörns lär. fören.

ALFRED NYGREN †. Deleg. i vinhandl. firman O. Wallenius & Co. i Göteborg samt sedan denna upphört kont. chef h. firman Olof Fredin & Co. derst. Intog inom ordensväsendet en franskjuten ställning o. åtnjöt stor popularitet.

MAX SIEVERT †. F. i Sachsen, etabl. maskinaffär i Stockholm 74, grundade 88 A.-b. Alpha m. verkstäder i Sundbyberg i tillv. af armatur m. m. och var dess verkst. direktör. Grundade 95 Max Sieverts fab. a.-b. i tillv. af elektr. ledningsråd och kablar och var jämvald detsa bolags verkst. direktör. — Detta företag har under S. ledning utvecklat sig till det mest betydande i sitt slag i Skandinavien.

INNEHÅLL:

Tandläkaren, med. d:r Julius Billing (biografi och helseidesporträtt). — Kompositören Emil Sjögren. — Sveriges första kvinnliga advokat. — Stockholms skytteförbunds rikstäffen — Konung Gustafs hedersbald till Danmarks konung. — General Gustaf Uggla. — Nordiska museets silfverutställning. — Tredje allm. kemistmötet i Göteborg. — Järnvägsmännens första hylollem. — Bilolyckan vid Storingen. — Från sportvärlden. — Danska fattigvårdsmän besöka Stockholm. — Franska skolfartyget 'Jeanne d'Arc'. — Internationella kvinnokongressen i Paris — Lord Avebury †. — Sir Edward Grey. — Ungerska ministerkrisen. — Bertha von Suttner 70 år. — Derbykapplöpingen. — Motorpolomatch. — En österrisk landsförrådare. — Veckans porträttgalleri. — 'Två furstar' ber. af Hj. Bergman

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påfölja.